



Arrest

nr. 104 392 van 4 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 28 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LIEVENS, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 18 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 31 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1994 te Conakry, Guinee. U bent etnisch Peul. In het jaar 2010 werd u lid van de partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (verder UFDG), en u was de secretaris generaal van de UFDG-afdeling in uw wijk Wanindara. Op 10 mei 2012 nam u deel aan de manifestatie die die dag georganiseerd werd door de oppositiepartijen, te Conakry. Terwijl u met anderen op weg was van de startplaats naar het stadion, waar onder meer de voorzitter van uw partij zou spreken, botsten jullie ter hoogte van het kruispunt te Hamdallaye op troepen van de rijkswacht die jullie beschoten. U en de andere manifestanten renden weg, maar botsten niet veel verder op militairen die eveneens op jullie begonnen te schieten. U poogde opnieuw weg te rennen, maar werd serieus geslagen, met de dood bedreigd en, samen met andere gearresteerde manifestanten, in een vrachtauto gezet. Jullie werden daarop naar het militair kamp 'Camp Alpha Yaya' gebracht waar u nogmaals geslagen werd en in de cel werd gestopt. Er zaten vele mensen in de cel waar u verbleef, u kreeg slechts één keer per dag eten, en mensen van de Peul-stam werden er constant geslagen. Op 13 juni 2012 om 1u 's nachts kwam een commissaris u halen, en stak u in de kofferbak van zijn wagen. Na de wagen geparkeerd te hebben, haalde hij u uit de kofferbak, en deelde hij u mee dat hij door uw oom was gestuurd om u te helpen. Hij bracht u daarna naar uw oom, die u uitlegde dat uw leven in gevaar is, en dat mensen van de Malinke-stam uw huis met stenen bekogelden, terwijl u in de gevangenis was. Uw oom regelde uw reis met een zekere François, een blanke man met wie u samen op 16 juni 2012 te Conakry het vliegtuig nam richting België. U kwam aan te België op 17 juni 2012 en vroeg er asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 18 juni 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dienen meerdere verklaringen te worden opgemerkt, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde op 10 mei 2012, in Hamdallaye nabij de hoofzetel van de politieke partij 'Rassemblement du Peuple de Guinée' (verder RPG), gearresteerd te zijn geworden door militairen, die u daarna opsloten in het legerkamp 'Camp Alpha Yaya' (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde dat jullie tegengehouden werden door rijkswachters, deze op de manifestanten begonnen te schieten, de manifestanten wegliepen, en richting een ander kruispunt renden waar jullie tegengehouden werden door militairen. Gevraagd of de manifestanten reageerden, toen de rijkswachters begonnen te schieten, en of er teruggevochten werd, antwoordde u dat jullie niet konden reageren, ze op jullie schoten, en jullie wegrenden. U verklaarde dat de militairen aanwezig waren op de straten van Conakry op 10 mei 2012, en dat ze er waren om mensen te arresteren en te doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of de autoriteiten, voorafgaand aan de manifestatie op 10 mei 2012, iets gezegd hadden over de veiligheidsmaatregelen die genomen zouden worden op 10 mei, antwoordde u ontkennend. Ter verduidelijking gevraagd of er, voorafgaand aan de manifestatie op 10 mei 2012, iets gezegd werd over de rol die het leger zou spelen bij het handhaven van de orde op 10 mei 2012, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat u zelf door militairen werd opgepakt, er vele dingen gebeuren in Guinee, en dat de mensen van het buitenland dat niet kunnen weten. Opnieuw gevraagd of er iets gezegd werd over welke de rol zou zijn van het leger bij het handhaven van de orde tijdens de manifestatie op 10 mei, antwoordde u dat de militairen die dag buiten waren om de orde te handhaven.

Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt evenwel dat de legerleiding, voorafgaand aan de manifestatie op 10 mei 2012, het leger opdroeg om in de kazernes te blijven, dit ook gecontroleerd werd, en het de militairen ook in hun kazernes verboden werd wapens te dragen. Er wordt verder melding gemaakt van het feit dat de militairen, op 10 mei 2012, demonstratief afstand namen, om elke mogelijke betrokkenheid bij een eventueel bloedbad te vermijden. Verder blijkt dat het enkel de rijkswacht en de politie toegestaan werd de ordehandhaving te verzekeren. Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen op 10 mei 2012 gearresteerd te zijn geworden door militairen, die instonden voor de ordehandhaving. Wat betreft de door u opgeworpen rellen, waarbij u gearresteerd zou zijn geworden door militairen, op 10 mei 2012 tussen manifestanten en ordekrachten, in de wijk Hamdallaye nabij de hoofdzetel van de politieke partij RPG, dient opgemerkt dat in de beschikbare informatie enkel melding gemaakt wordt over rellen in

de wijk Hamdallaye op 10 mei 2012 tussen manifestanten enerzijds, en leden van de partij RPG en de politie en rijkswachters, dat de politie schoot met traangas en de manifestanten daarop met stenen begonnen te smijten. Gezien de duidelijke tegenstrijdigheden tussen de door u opgeworpen arrestatie door militairen op de manifestatie van 10 mei 2012, en de beschikbare informatie hieromtrent, dient vastgesteld dat er ernstig en fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van het door u geopperde asielrelaas.

Verder dienen nog enkele van uw verklaringen opgemerkt die verder ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde politiek activisme in het kader van de manifestatie op 10 mei 2012, en als lid van de partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' in het algemeen.

U verklaarde dat er op 10 mei 2012 gemanifesteerd werd door de oppositie, om te eisen dat er parlementaire verkiezingen georganiseerd zouden worden, de president de democratische spelregels zou respecteren, en er een nieuwe voorzitter zou worden aangeduid van de 'Commission Electorale Nationale Indépendante' (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Gevraagd waarom er nog geen parlementaire verkiezingen georganiseerd werden, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of er eerder reeds data gepland werden om deze verkiezingen te organiseren, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat er nog geen datum werd gezegd. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt evenwel dat de parlementsverkiezingen in Guinee reeds meermaals werden uitgesteld, én dat de oppositiepartijen opgeroepen hadden tot de manifestatie op 10 mei 2012, nadat president Alpha Condé op 27 april 2012 de op 8 juli 2012 voorziene parlementsverkiezingen uitstelde omwille van 'technische problemen', zonder daarbij een nieuwe datum in het vooruitzicht te stellen. Dat u meent dat er nooit een datum voor de parlementsverkiezingen werd voorzien, doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gezien het uitstellen van de parlementaire verkiezingen die voorzien waren op 8 juli 2012, de directe aanleiding vormde voor de organisatie van de manifestatie op 10 mei 2012, waarop u beweerde gearresteerd te zijn geworden.

U verklaarde voorts sinds het jaar 2010 lid te zijn van de partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (verder UFDG) (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u een functie had binnen de partij, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u verder dat u de algemeen secretaris was van de afdeling waar u lid was, in uw wijk, en dat u ook verantwoordelijk was voor het organiseren, en het proper maken van de wijk namens UFDG, en het sensibiliseren van jongeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd hoe u die functie had verkregen, antwoordde u dat u een populaire jongen was in uw wijk en ze wisten dat u veel nieuwe partijaanhangers zou kunnen aanbrengen, door hen te overtuigen. Gevraagd wie deze functie vóór u bekleedde, antwoordde u ontwijkend dat deze functie u gegeven werd door L. C. (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd wie de functie van algemeen secretaris uitoefende vóór u die uitoefende, antwoordde u niet te weten wie de algemeen secretaris was voor u. Dat u niet blijkt te weten wie u voorging als algemeen secretaris binnen uw wijkafdeling van de partij UFDG, doet bij voorbaat reeds twijfels rijzen omtrent het door u beweerde activisme voor de partij UFDG. Gevraagd of er een groot verschil was tussen de resultaten van Cellou Dalein Diallo en Alpha Condé, bij de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in het jaar 2010, antwoordde u eerst, de vraag ontwijkend, dat de tweede ronde tussen Condé en Cellou Dalein plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Wanneer u de vraag een derde maal gesteld werd, antwoordde u opnieuw ontwijkend dat Condé won. Nogmaals gevraagd of er een groot verschil was tussen het resultaat van Condé en dat van Cellou Dalein, antwoordde u uiteindelijk dat u het vergeten bent. Dat u 'vergeten' zou zijn of er al dan niet een groot verschil was tussen de verkiezingsuitslag van uw partijvoorzitter en de huidige president van Guinée, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerd actief lidmaatschap van UFDG. Gevraagd wanneer de partij UFDG gesticht werd, antwoordde u dat deze werd opgericht op 15 november 2007 (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wie de eerste voorzitter was, antwoordde u dat Bah Oury eerst voorzitter was, tot hij het voorzitterschap overdroeg aan Cellou Dalein Diallo. Gevraagd wanneer Cellou Dalein Diallo voorzitter werd van de partij UFDG, antwoordde u het niet te weten. Het dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie evenwel blijkt dat de partij UFDG in het jaar 1991 werd gesticht, en zich datzelfde jaar samen met andere politieke partijen jaar fusioneerde tot de partij 'Union des Forces Démocratiques'. De naam van deze partij werd op een partijcongres op 30 en 31 augustus 1997 veranderd in 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (UFDG). Verder blijkt dat Cellou Dalein Diallo voorzitter werd van UFDG op 15 november 2007, en dat hij deze functie overnam van Bâ Mamadou. Gevraagd of u het 'Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition' kent,

antwoordde u eerst de vraag niet begrepen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Wanneer u de vraag nogmaals werd gesteld, antwoordde u ontwijkend dat het collectief de partijen zijn die u reeds genoemd had. Een derde maal gevraagd of u het 'Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition' kent, antwoordde u opnieuw ontwijkend dat u de vraag niet begreep. Wanneer de vraag u ten slotte een vierde maal gesteld werd, antwoordde u dat niet te kennen. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het 'Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition' – een coalitie tussen een veelvoud aan Guineese oppositiepartijen, opgericht in het jaar 2011, en waarvan de partij UFDG een stichtend lid vormt – samen met 'L'Alliance pour la Démocratie et le Progrès', de door u aangehaalde betoging op 10 mei 2012 organiseerde. Dat u geenszins weet de kaderen wat het 'Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition' zou zijn, terwijl u beweerde reeds lid te zijn geweest van UFDG sinds het jaar 2010, de functie van algemeen secretaris te hebben uitgeoefend, mensen diende te overtuigen zich bij de UFDG te voegen, en meedeed aan de betoging op 10 mei 2012, doet verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen een actief lid te zijn van UFDG. Gevraagd wie de secretaris-generaal is van de UFDG, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wie de functie van 'Secrétaire Permanent' vervult, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Het dient vastgesteld dat deze onwetendheid, betreffende de personen die de functies van 'secrétaire permanent' en 'secrétaire général' uitoefenen, bijzonder treffend wordt bevonden, en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw bewering actief lid te zijn van UFDG. Immers, ter staving van uw lidmaatschap, legt u onder meer een aanbevelingsbrief neer vanwege de partij UFDG – waarin uw lidmaatschap wordt bevestigd en voorts, zeer algemeen, gesteld wordt dat u op 10 mei 2012 het slachtoffer werd van 'ernstig machtsmisbruik vanwege de Guineese autoriteiten, ten gevolge van uw betrokkenheid bij de mobilisatie van de jeugd ten voordele van de partij, op 10 mei 2012' – die ondertekend werd door een zekere B. S. C. met de functie 'Secrétaire permanent de l'U.F.D.G.'. Daarnaast werd deze brief ook afgestempeld door de 'Secrétaire Général' van de partij UFDG. Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wie B. S. C. is, antwoordde u eerst dat hij de algemene secretaris is van UFDG, en wijzigde u daarop meteen uw antwoord door te stellen dat deze de 'secrétaire permanent' is (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Dat u plots, na aarzeling en wanneer u de naam letterlijk werd genoemd, plots wel weet wie de gevraagde functie vervulde, weet echter geenszins te overtuigen. Gevraagd of Cellou Dalein zijn verlies toegaf wanneer hij in 2010 de tweede ronde van de presidentsverkiezingen verloor, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u toen heeft gestemd, in 2010, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat de minimumleeftijd om te stemmen in Guinee is, antwoordde u 18 jaar. Geconfronteerd met de vaststelling dat u geen 18 jaar oud was in het jaar 2010 – gegeven uw verklaring geboren te zijn in het jaar 1994, antwoordde u dat u wel 18 jaar was, en meteen daarna dat u het toch niet was. U verklaarde daarna dat u wel ging stemmen in 2010, u 17 jaar oud was toen, dan weer 18 jaar, en, geconfronteerd met de vaststelling dat u volgens de door u opgegeven geboortedatum 16 jaar was in het jaar 2010, antwoordde u enkel in ieder geval gestemd te hebben in het jaar 2010. Uw wisselende verklaringen omtrent uw leeftijd doen verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.

Gegeven het geheel aan de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden, en onwetendheid uwentwege, betreffende basiskennis van de partij waarvan u beweerde sinds het jaar 2010 lid te zijn, dient besloten dat er geen geloofwaardigheid gehecht kan worden aan het door u geopperde actieve lidmaatschap van de partij UFDG, noch aan uw deelname aan de betoging van 10 mei 2012, als UFDG-lid.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw opsluiting in het kamp Alpha Yaya en uw ontsnapping aldaar geenszins aannemelijk worden geacht.

Gevraagd hoe uw oom te weten gekomen was dat u opgesloten was in Camp Alpha Yaya, antwoordde u niet te weten hoe hij dat wist, noch hoe hij wist dat u in de gevangenis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of hij u dan nooit vertelde hoe hij dat te weten was gekomen, wijzigde u uw antwoord en verklaarde u dan weer dat A. aan hem vertelde dat u werd opgepakt door militairen. Gevraagd hoe Camp Alpha Yaya eruit ziet, antwoordde u daar niet echt een beschrijving van te kunnen geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Opnieuw gevraagd of u de gevangenis wat kunt beschrijven, gezien u er volgens uw verklaringen een hele tijd verbleef, antwoordde u dat het donker was binnen, er veel mensen in de cel zaten en jullie alles binnen moesten doen. U voegde eraan toe dat dat alles is wat u weet te zeggen over de gevangenis. Gevraagd hoeveel cellen er waren in de gevangenis, antwoordde u het niet te weten. U verklaarde verder de volledige periode waarin u was opgesloten, in dezelfde cel te

zijn gebleven, de hele tijd binnen te hebben gezeten en nooit buiten te zijn gegaan, en ook nooit ondervraagd te zijn geworden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14&15). U verklaarde dat, op de dag van uw ontsnapping, om 1u 's nachts er een commissaris naar u toekwam, u meenam uit de cel en in de kofferbak van zijn auto stak (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9 & 15-16). Nadat hij op een gegeven moment de auto parkeerde, haalde hij u uit de kofferbak, en zei hij u dat hij gezonden was door uw oom, om u te helpen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe deze commissaris heette, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe uw oom deze commissaris kende, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe die commissaris erin geslaagd was om u ongemerkt uit de cel te krijgen, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat u uw oom heeft horen zeggen dat hij sprak met de commissaris en hem geld had gegeven. Opnieuw gevraagd hoe de commissaris erin geslaagd was om u ongemerkt uit de cel te krijgen, antwoordde u dat u het niet weet, en hij het u ook niet heeft gezegd. Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen geenszins weten te overtuigen. Hoewel u oppert van 10 mei tot 13 juni 2012 in de gevangenis te Camp Alpha Yaya te hebben gezeten, weet u deze locatie niet te beschrijven, legt u wijzigende verklaringen af wat betreft de wijze waarop uw oom op de hoogte werd gesteld van uw opsluiting in Camp Alpha Yaya, weet u helemaal niet te verduidelijken hoe uw ontsnapping met behulp van de commissaris in zijn werk ging en weet u evenmin wie deze commissaris is, noch hoe uw oom hem kende. Deze frappante onwetendheid betreffende essentiële zaken in het kader van het door u geopperde asielrelaas, doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de discriminatie die u zou hebben ondergaan als lid van de Peul-stam, alsook uw verklaringen betreffende de leden van de Malinke-stam die stenen zouden gesmeten hebben naar uw huis, evenmin aannemelijk zijn.

U verklaarde dat u, wanneer u in de cel was voortdurend geslagen werd omdat u behoorde tot de Peul-stam (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), en dat, nadat u vrijgekomen was, uw oom u zei dat uw leven in gevaar is omdat leden van de Malinke-stam naar uw huis gingen om er stenen naar te gooien (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd welke mensen van de Malinke-stam stenen naar uw huis kwamen gooien, antwoordde u de aanhangers van Alpha Condé, en voegde u eraan toe dat ze weten dat u voor UFDG was. Gevraagd waarom dezen uw huis aanvielen, gezien er toch veel leden van de Peul-stam gingen manifesteren op 10 mei 2012, gaf u aan dat het geweten is in de wijk dat u van de partij UFDG bent, en de leden van de Malinke-stam die in de wijk wonen daarom stenen naar uw huis kwamen smijten. U voegde eraan toe dat ze u ook provokeerden toen u buitenkwam. Gevraagd of u namen kent van mensen die uw huis aanvielen, antwoordde u dat het uw burens zijn. Gevraagd of u weet wie stenen smet naar uw huis, antwoordde u dat u de namen van alle burens niet kunt kennen en ze een hekel aan jullie hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof gehecht worden, gezien het hierboven reeds vermelde, ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent uw opsluiting in de gevangenis van Camp Alpha Yaya, en het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent uw lidmaatschap van UFDG. Daarenboven zijn de door u geopperde aanvallen op uw huis vanwege leden van de Malinke-stam gebaseerd op wat een derde u meedeelde, zonder dat u weet wie precies uw huis aangevallen zou hebben.

Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul-etnie betreft kan het volgende nog worden opgemerkt. De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering was er niet op gericht om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties (zie 'SRB Guinee - De etnische situatie' in administratief dossier) bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die

normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie 'SRB Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid, september 2012' in administratief dossier).

Op basis van het geheel aan bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u geopperde asielrelaas. Daarom dient besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege de partij UFDG dient opgemerkt dat deze een duidelijk gesolliciteerd karakter bezit en geenszins specificeert wat u zou overkomen zijn, dat u initieel niet kon aangeven wie de 'Secrétaire permanent' is die deze brief ondertekende, noch wie de 'Secrétaire Général' is, wiens stempel op deze brief staat, en dat u uw actief lidmaatschap van de partij UFDG helemaal niet aannemelijk heeft gemaakt. Gegeven deze vaststellingen, kan dan ook geen geloof of waarde gehecht worden aan de door u neergelegde aanbevelingsbrief. Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van UFDG, dient opgemerkt dat deze slechts gedeeltelijk ingevuld is, en dat het louter in bezit zijn van dergelijke lidkaart – gegeven het hierboven vastgestelde algeheel ongeloofwaardig karakter van het door u geopperde asielrelaas – geenszins bewijst dat u lid zou zijn van deze partij, laat staan dat u een actief lid was. Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege B. M. P. - en bijgevoegde kopie van de identiteitskaart – dient vastgesteld dat deze geen enkele bewijskracht bezit, en eveneens getuigt van een duidelijk gesolliciteerd karakter. Wat betreft de door u neergelegde cd-rom werd vastgesteld dat deze niet leesbaar is met behulp van het audiovisueel materiaal waarover het CGVS beschikt. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent, namelijk dat de beelden op deze cd-rom helemaal geen betrekking hebben op uw eigen problemen, en andere evenementen betreffen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 & 23), dient besloten dat de door u neergelegde cd-rom evenmin relevant is in het kader van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 52 §2, 57/6, 2de lid en 62 vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (vluchtelingenconventie), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schendt.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2.1. Verzoeker voert aan dat, hoewel de legerleiding inderdaad voorafgaand aan de manifestatie van 10 mei 2012 had opgeroepen om in de kazernes te blijven, er toch verschillende signalen zijn die erop wijzen dat niet alle militairen of alle eenheden zich hier effectief aan hebben gehouden. Immers, ook in het Guineese leger wordt dezelfde verscheurdheid gereflecteerd die heerst in Guinee zelf. Dat de veiligheid van de manifestanten tijdens de manifestatie van 10 mei 2012 (en ook latere manifestaties) allerminst gegarandeerd wordt door de overheid, blijkt uit de internetrapporten en –artikels, waaruit verzoeker citeert. Hieruit blijkt weliswaar dat de legertop had opgeroepen om afzijdig te blijven tijdens de manifestatie van 10 mei 2012, maar tevens dat geenszins met zekerheid kan gesteld worden dat dit ook effectief door het voltallige Guineese leger gerespecteerd is. Er sijn immers verschillende berichten binnen van buitensporig geweld door militairen, en willekeurige arrestaties en opsluitingen naar aanleiding van o.a. de manifestatie van 10 mei 2012. Bijgevolg kan verwerende partij niet zonder meer stellen, zonder verder diepgaand onderzoek naar de gebeurtenissen naar aanleiding van de manifestatie van 10 mei 2012, dat de verklaring van verzoeker m.b.t. de slagen toegebracht door militairen en de opsluiting in het militair kamp Alpha Yaya, ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan diens geloofwaardigheid. Bijgevolg dient verzoeker wat betreft zijn verklaringen omtrent zijn arrestatie en gevangenschap te worden geloofd, minstens dient hieromtrent verder onderzoek te gebeuren naar de rol van de militairen, en specifiek naar de mogelijkheid dat sommige militairen, sympathisanten van de regering, zich niettegenstaande de orders van de legertop, toch lokaal gemengd hebben in de demonstratie. Gelet op de verscheurdheid van het land en de politieke onrust is het zeer plausibel dat verzoeker weldegelijk gearresteerd werd door de militairen, en gelet op de geenszins volledige informatie en berichtgeving die ons uit Guinee bereikt, is het absoluut noodzakelijk dat, indien wordt getwijfeld aan de waarachtigheid van het asielrelaas van verzoeker, deze twijfel daadwerkelijk wordt onderzocht, en niet louter wordt verwezen naar "de beschikbare informatie". Verwerende partij heeft een dergelijk onderzoek duidelijk nagelaten, gelet op de eenvoudige en laconieke verwijzing naar de beschikbare informatie, en de beslissing die slechts een week na het interview werd genomen. Ter terechtzitting brengt verzoeker nog bijkomende fotokopieën van persartikels uit "Jeune Afrique van 1 maart 2013, internetartikels van Africaguinee.com van onbekende datum, op internet bekeken op 13 maart 2013, van UFDG van 23 november 2012 en 19 maart 2013. Verzoeker licht het nut van deze ter terechtzitting neergelegde documenten niet toe, tenzij dat hij er op wijst dat uit het artikel '*Violence à Conakry*' moet blijken dat het leger op de straat kwam en zij beslissen wie zal leven en sterven in de Rotoma wijk. Echter wordt deze toestand niet gekaderd aangezien het van onbepaalde datum is.

3.2.1.1. In de door verzoeker bij het verzoekschrift aangebrachte internetartikelen worden volgende zaken vermeld: dat de manifestatie op 10 mei 2012 met geweld gepaard ging (stuk 6), dat er in Guinee in 2012 – op algemene wijze – gevallen van willekeurige arrestaties en detentie door politie en leger werden vastgesteld, waarbij echter enkel twee incidenten in april 2012 en september 2012 worden genoemd (stuk 7), dat veiligheidsdiensten in de weken voorafgaand aan 31 augustus 2012 excessief geweld hebben gebruikt (stuk 8) en dat de overheid en militaire top een zekere vooruitgang hebben geboekt in het verzekeren dat hun ondergeschikten proportioneel reageren op civiele onrust en het leger grotendeels in haar barakken is gebleven tijdens manifestaties, doch dat er echter eveneens tal van

beschuldigingen van onprofessioneel gedrag en buitensporig gebruik van geweld van veiligheidstroepen waren, waarbij opnieuw gerefereerd wordt aan incidenten in augustus (stuk 9).

Uit de veelvuldige informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) die specifiek betrekking heeft op de manifestatie van 10 mei 2012, blijkt dat er 41 gewonden waren en dat enkel de politie en rijkswacht zijn opgetreden, onder meer door het gebruik van traangas, en dat er op 11 mei 2012, de dag na de manifestatie, werd bericht dat *“L’Armée qui intervient d’habitude volontiers contre l’opposition, a démonstrativement pris distance cette fois-ci pour dégager toute implication dans un éventuel massacre que les milices armées d’Alpha Condé (Donsos) pourraient commettre contre les manifestants. Le chef de l’Etat-major des forces armées, Souleymane Kelefa Diallo, a passé un communiqué public intimant tous les militaires à rester dans les casernes. Pour rassurer que l’armée ne ferait rien et ne point être personnellement accusable en cas de crimes, Kelefa, en officier intelligent et averti, demande à chaque responsable d’unité, de procéder régulièrement au contrôle physique des militaires dans les camp, toute la journée. Et même là, il interdit le port d’armes ce jour et le dit publiquement.”* (www.quineepresse.inf), wat eveneens uitgebreid wordt bevestigd in andere berichtgeving (www.gn.telediaspora.net www.libreworld.com).

Verzoekers bewering dat in een verscheurd land ook het leger meerdere opinies zal vertonen, kan in zekere zin gevolgd worden, doch dit houdt niet in dat het leger de hiërarchisch oversten niet (moeten) gehoorzamen wat ook hun persoonlijke mening mag zijn. Aldus stelt de Raad vast dat verzoekers versie van de feiten, met name dat hij door militairen werd beschoten, geslagen en gearresteerd (gehoor p. 10-16), indruist tegen de bij het dossier toegevoegde objectieve informatie. Verzoekers eigen aangebrachte informatie vermag wegens haar algemene aard geenszins de veelvuldige en specifieke informatie uit het administratief dossier te weerleggen. Bovendien blijkt uit deze rapporten en uit de ter terechtzitting neergelegde informatie dat ook de gewelddadige incidenten van april door de overheid werden opgevolgd en de gearresteerden daarop werden vrijgelaten. Ook werd een gerechtelijk onderzoek gestart. Verzoeker kan zich dan ook niet afdoen met enkel algemene informatie neer te leggen zonder daarbij nauwgezet toe te lichten waarom eventuele enkelingen of kleine groepen van het leger volgens zijn zeggen, anders gehandeld hebben en daarbij ook de personen hebben vastgehouden in gevangenschappen terwijl deze militairen hierdoor zelf aantoonde dat ze de uitdrukkelijke instructies hebben genegeerd.

Aldus, zelfs indien het optreden van het openbaar gezag volgens verzoeker niet uit te sluiten valt, dan nog zijn verzoekers verklaringen onvoldoende om aan te nemen dat deze waarachtig zijn. Immers verzoeker houdt zich bij beweringen zonder de gevolgen te vermelden waaronder klachten, gerechtelijke gevolgen, overheidsmaatregelen, die ook uit de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie blijken. Derhalve stelt de Raad vast dat verzoekers arrestatie door militairen ongeloofwaardig is en hieruit voortvloeiend tevens zijn detentie en ontsnapping. Verzoekers asielrelaas komt verzonnen voor als geënt op publiek bekende gebeurtenissen.

3.2.1.2. Voorts ziet de Raad niet in waarom de volgens verzoeker korte tijdspanne van een week waarop de beslissing werd genomen, zou inhouden dat een grondig onderzoek werd nagelaten. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat de door hem aangehaalde feiten reeds op 22 juni 2012 op de DVZ werden aangegeven zodat de dossierbehandelaar hiervan reeds op de hoogte was.

3.2.1.3. Verzoeker vroeg tevens *“in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, zo uw Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling, meer bepaald met betrekking tot de rol van de (sommige) militairen tijdens de demonstratie van 10 mei 2012”*. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf gegronde elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.2.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen op DVZ op diverse punten ernstig afwijken van en tegenstrijdig zijn aan zijn verklaringen op het CGVS. Verzoeker verklaart op DVZ dat hij *“gearresteerd door politie”* (vragenlijst 3.1) en opgesloten werd bij de politie (vragenlijst 3.5), terwijl hij op het CGVS en in het verzoekschrift volhoudt dat militairen van het Guineese leger hem geslagen en

gearresteerd hebben en hem in een militair kamp hebben opgesloten (gehoor p. 8, p. 10-16). Verzoeker stelt lid te zijn sinds 2009 (vragenlijst 3.3) dan wel sinds 2010 (gehoor p. 6) terwijl op de door verzoeker voorgelegde kopie van zijn (onvolledige) lidkaart 2008 staat en in de kopie van de *Lettre de Recommandation* dan weer staat dat hij lid is sinds 2010, terwijl deze aanbevelingsbrief verwijst naar de lidkaart van 2008. Verzoeker stelt vrijgelaten te zijn op 13.5.2012 (vragenlijst 3.1) dan wel op 13 juni 2012 (gehoor p. 8, p. 16). Verzoeker corrigeert aan het begin van het gehoor op het CGVS uitdrukkelijk twee zaken doch niet deze verklaringen (gehoor p. 3). Het is pas bij confrontatie dat verzoeker eenvoudig ontkent dit gezegd te hebben op DVZ (gehoor p. 22).

3.3. Voorts meent verzoeker dat verwerende partij uit het zeer uitgebreide en diepgaande gehoor van 23 januari 2013 (zeker wat betreft 'kennisvragen' over de politieke geschiedenis van Guinee), enkele vragen en antwoorden geplukt heeft waarop verzoeker niet meteen of niet juist kon antwoorden. Aan deze enkele antwoorden wordt dan meteen de conclusie gekoppeld dat deze verklaringen *"ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde politiek activisme in het kader van de manifestatie op 10 mei 2012, en als lid van de partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' in het algemeen"*. Nochtans blijkt uit het globale interview dat verzoeker, voor een jongere die zich actief inzet in de jongerenafdeling van de UFDG in zijn wijk Wanindara te Conakry, over het algemeen zeer goed op de hoogte is van zijn partij. Uiteraard is het logisch dat er feiten en namen zijn die hij niet meteen kon plaatsen, gelet op zijn leeftijd en zijn (nog) prille rol binnen de partij. Het gaat evenwel te ver om hier onmiddellijk te concluderen dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is. Aangaande de vraag waarom er nog geen parlementaire verkiezingen georganiseerd werden en of er reeds eerder data gepland werden om deze verkiezingen te organiseren, blijkt uit andere vragen gesteld door verwerende partij dat verzoeker zeer goed wist waarvoor hij zich inzet, en waarvoor hij manifesteert, namelijk *"om aan de regering te vragen om parlementaire verkiezingen te houden, en vragen aan de president van Guinee om respect te hebben voor de regels van de democratie. En ook vragen om CAMARA weg te nemen als president van de CENI"* (Antwoord op de vraag *"Kan u mij vertellen vanaf het moment de problemen zijn begonnen tot het moment waarop u Guinee verliet?"*). Deze omschrijving is een zeer kernachtige samenvatting van de eisen van de oppositie jegens de regering, namelijk onder andere de eis om de lang beloofde parlementaire verkiezingen te organiseren. Het feit dat verzoeker niet precies op de hoogte was van eerder geplande verkiezingsdata, doet in het licht van het voorgaand antwoord geenszins afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn politiek activisme. De directe aanleiding van de manifestatie van 10 mei 2012 is immers het uitblijven van de parlementaire verkiezing, hetgeen ook verklaard werd door verzoeker. Betreffende de vraag wie de functie van algemeen secretaris binnen de jongerenafdeling binnen de wijk Wanindara van de UFDG bekleedde voordat verzoeker deze kreeg, mag het duidelijk zijn dat de term 'algemeen secretaris' zwaarder klinkt dan ze in werkelijkheid is, waardoor het niet abnormaal is dat verzoeker niet wist wie deze functie voor hem uitoefende, laat staan dat iemand deze functie reeds voor hem uitoefende. Inzake de vraag of er een groot verschil was tussen de resultaten van Cellou Dalein Diallo en Alpha Condé bij de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in het jaar 2010, heeft verzoeker op deze vraag geantwoord: *"Ze hebben ons gezegd dat Alpha Condé had gewonnen"*. Hieruit blijkt dat verzoeker zijn informatie haalt uit de derde hand, bij zijn vrienden binnen de partij. Waar het voor hen om draait is dat hun kandidaat, Cellou Dalein Diallo, de verkiezingen niet had gewonnen. Dit werd door zowel Diallo als de aanhangers aanvaard, en dat is de kern van de zaak. Waar de leden van de UFDG nu verder voor strijden is dat Alpha Condé, die de verkiezingen gewonnen had, zij het nipt of niet, alleszins de plicht heeft om parlementaire verkiezingen te organiseren. Bijgevolg moet ook dit argument van verwerende partij worden afgewezen, aangezien niet kan worden ingezien dat het feit dat verzoeker zich de exacte cijfers van de verkiezingsuitslag niet kan herinneren, zou aantonen dat hij niet politiek actief is binnen de UFDG. Daar waar verzoeker geen/foutief antwoord gaf op de vraag wanneer de partij UFDG gesticht werd en wie de eerste voorzitter was, wenst verzoeker eerst en vooral de aandacht te vestigen op het feit dat toen de UFDG gesticht werd hij nog niet eens geboren was. Toen de naam veranderd werd in UFDG was verzoeker 3 jaar. Toen Cellou Dalein Diallo voorzitter werd was verzoeker amper 13 jaar. Dat verzoeker hierop niet even correct kan antwoorden, mag dan ook niet verwonderen. Uit zijn antwoord blijkt duidelijk dat de meest recente datum van 15 november 2007 voor zijn partij duidelijk een belangrijke datum is geweest, maar dat hij hieraan niet de exacte gebeurtenis kan koppelen. Het kan hem daarentegen niet kwalijk worden genomen dat hij de volledige geschiedenis van de UFDG niet uit zijn hoofd kan opzeggen, zeker gelet op zijn jeugdige leeftijd, en gelet op het feit dat hij actief was binnen de jongerenafdeling van de UFDG, waar, zoals reeds hoger gebleken is, eerder het maatschappelijk aspect de hoofdmoot van de activiteiten uitmaakt. Hetzelfde geldt voor de volgende, detaillistische vragen

waarop verzoeker geen of een fout antwoord gaf: de vraag naar het 'Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition' en de vraag naar wie de secretaris-generaal van de UFDG is. Verwerende partij hecht duidelijk te veel belang aan de titel van 'algemeen secretaris' die verzoeker bekleedde binnen de jongerenafdeling van Wanindara. Ondanks de duidelijke verklaring van zijn taken binnen de partij (voetbaltoernooien organiseren, jongeren sensibiliseren en enthousiasmeren, de straten proper houden) lijkt zij verkeerdelijk een zeker gewicht te geven aan de partij, waardoor hij op de hoogte zou moeten zijn van elk politiek weetje met betrekking tot Guinee. Ook m.b.t. de vraag naar de functie van B. S. C., die de brief vanwege de UFDG heeft ondertekend, waarin werd verklaard dat verzoeker op 10 mei 2012 slachtoffer werd van *'ernstig machtsmisbruik vanwege de Guineese autoriteiten, ten gevolge van [verzoekers] betrokkenheid bij de mobilisatie van de jeugd ten voordele van de partij, op 10 mei 2012'*, waarop verzoeker eerst "algemene secretaris" antwoordde, om daarna direct te verbeteren in "secrétaire permanent", kan niet worden ingezien hoe dit de geloofwaardigheid van verzoeker aantast. Verzoeker herstelde namelijk onmiddellijk zijn fout, aangezien hij weldegelijk op de hoogte is wie de brief heeft ondertekend, waarin een voor hem een dermate belangrijke verklaring wordt gedaan. Tot slot m.b.t. het feit dat verzoeker gestemd heeft naar aanleiding van de verkiezingen in 2010, dient opgemerkt te worden dat verzoeker door zijn vindingrijkheid een poging heeft ondernomen om te stemmen en zijn kandidaat te steunen, ook al was hij dan minderjarig. Of hij daarin is geslaagd, is onduidelijk, maar het is alleszins geen reden om aan te nemen dat het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig dient bestempeld te worden. Concluderend kan worden gesteld dat de argumenten van verwerende partij, waarop zij de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en haar negatieve beslissing baseert, grotendeels te herleiden zijn tot een verkeerde interpretatie van verzoekers functie van 'algemeen secretaris'. Dit dient gekaderd te worden binnen de jongerenafdeling van een lokale afdeling van de UFDG, een wijk zelfs. Door aan deze functie te veel gewicht te geven, en te verwachten dat verzoeker alle belangrijke leden van de UFDG en de hele ontstaansgeschiedenis van de partij kent, gaat zij er onterecht van uit dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is.

3.3.1. Uit de globale lezing van de desbetreffende passages, blijkt niet dat verzoeker *"over het algemeen zeer goed op de hoogte is van zijn partij"*, integendeel verzoeker geeft op diverse, belangrijke punten foutieve en ontwijkende antwoorden. Indien verzoeker inderdaad jong is, dan beweert hij tevens lid te zijn sinds 2009 dan wel 2010 (dan wel volgens zijn voorgelegde kopie van lidkaart, al in 2008 lid te zijn geweest) en een lokale functie te vervullen, zodat hij geacht kan worden voldoende toelichtingen over zijn partij, haar ontstaansgeschiedenis, de structuur en leidinggevende figuren en allianties, en de concrete aanleiding van de manifestatie te kunnen geven, *quod in casu non*. Indien verzoekers functie verder inderdaad zwaarwichtiger klinkt dan ze is en ze eveneens eerder maatschappelijk georiënteerd is, kan evenmin geloofwaardig worden dat het uitoefenen van een 'officiële' functie binnen een politieke partij minstens een bijzondere indruk moet maken op een (nog geen) achttienjarige jongen. Aldus is het redelijk aan te nemen dat ook de partij de invulling van deze functie opvolgt en verzoeker aldus wel minstens bekend had moeten zijn met zijn voorganger, bij wie hij zich kon informeren of met hem associëren. Eveneens kan worden aangenomen dat verzoeker zijn functie ter harte nam en zich aldus informeerde over de partij, temeer gezien het verzoekschrift vermeldt dat verzoekers vader altijd een fervent aanhanger is geweest van de UFDG en zoveel mogelijk mensen motiveerde om zich voor de UFDG in te zetten, zodat ook kan aangenomen worden dat verzoeker bepaalde partijkennis thuis heeft gekregen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker de oprichting van de partij 15 jaar verkeerdelijk situeert, de voorganger van de huidige voorzitter niet kent, de coalitie waaronder zijn eigen partij de manifestatie heeft georganiseerd, noch in eerste instantie de algemene of permanente secretaris kan duiden. Indien verzoeker overigens volhoudt gestemd te hebben, dan hoeft dit niet te betekenen dat hij als minderjarige is gaan stemmen; het kan immers eveneens inhouden dat verzoekers verklaringen inzake zijn leeftijd niet waarachtig zijn, of dat verzoeker onwaarachtig stelt te gaan stemmen zijn.

3.3.1. Voorts, indien enigszins kan verschoond worden dat verzoeker, gezien zijn jeugdige leeftijd, de exacte reden niet kan geven waarom de vorige verkiezingen telkens werden uitgesteld, is niet aanvaardbaar dat hij niet op de hoogte was van het loutere feit dat er vorige verkiezingen waren gepland die telkens waren uitgesteld (gehoor p. 11-12). Verzoeker gaat voorbij aan de realiteit van politieke conflicten en machtsstrijden, met name dat de cumulatie van steeds opnieuw uitgestelde verkiezingen net de reden van de manifestatie was en dat de politieke context deze van het betwiste en mogelijks gefraudeerde verkiezingsresultaat betrof (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In die zin zijn ook de exacte verkiezingsuitslagen wel degelijk cruciaal indien ze zeer dicht bij elkaar liggen en aldus een voedingsbodem zijn voor politieke betwistingen, zeker indien er

beschuldigingen van fraude in het spel zijn. Derhalve kan het verzoeker niet ontgaan zijn dat er een nipte verkiezingsuitslag was aangezien er anders geen sprake zou zijn van een politieke legitimiteitsvraag en de hieruit resulterende machtsstrijd. Verzoeker maakt aldus geen bijzondere politieke bekendheid aannemelijk, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn politieke affiliatie en de daaruit afgeleide voorgehouden vervolging.

3.4. Verzoeker citeert in het verzoekschrift diverse internetartikelen en argumenteert dat hoewel de verwerende partij de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn maand gevangenschap in het Camp Alpha Yaya als ongeloofwaardig bestempelt, komt zijn beschrijving van zijn periode in gevangenschap opmerkelijk goed overeen met de situatie zoals deze wordt beschreven in de hierboven aangehaalde rapporten. Gelet op de omstandigheden van enerzijds de arrestatie, waarbij buitensporig geweld werd gebruikt, en anderzijds de omstandigheden waarin verzoeker werd gevangen gehouden, zal het niet verwonderen dat hij het kamp niet volledig kan beschrijven. Verzoeker is immers bij aankomst onmiddellijk naar een cel gebracht, dewelke hij gedurende de gehele tijd niet verlaten heeft. Vervolgens is hij in het holst van de nacht ontsnapt in de koffer van een auto. De omstandigheden in de cel daarentegen, feiten die hij een maand lang aan der lijve heeft ondervonden, duiden op een doorleefde ervaring die overeenstemt met de rapporten die de situatie in de Guineese gevangenissen omschrijven. Dient opgemerkt te worden dat deze ontsnapping/redding plaats vond op 13 juni 2012. Op 16 juni 2012 heeft verzoeker het land verlaten en op 17 juni 2012 kwam hij aan in België. Hieruit blijkt onmiddellijk dat verzoeker niet de tijd heeft gehad om uit te zoeken wat de naam van de commissaris was, wat precies de relatie was tussen deze commissaris en zijn oom, en hoe de commissaris het exact voor elkaar heeft gekregen om verzoeker te helpen ontsnappen. Verzoeker had in de eerste plaats grote schrik toen hij in het holst van de nacht na meer dan een maand uit zijn cel werd gehaald. Tijdens de ontsnapping zat hij vast in de koffer, tot op een moment dat hij uit de auto werd gezet. Verder heeft hij de 3 resterende dagen tussen zijn ontsnapping en zijn vlucht uit Guinee op aanraden van zijn oom ondergedoken geleefd, zodat zijn oom in tussentijd de vlucht uit Guinee kon organiseren. Verder heeft verzoeker reeds verklaard dat zijn vriend die samen met hem demonstreerde, A. B., zijn familie had geïnformeerd van zijn arrestatie. Mogelijks was er helemaal geen relatie tussen verzoekers oom en de commissaris, verzoeker weet alleszins wel dat zijn oom de commissaris betaald heeft om de ontsnapping te organiseren.

3.4.1.1. Verzoeker gaat er aan voorbij dat zijn verklaringen gearresteerd te zijn door het leger tegenstrijdig zijn aan de bij het dossier gevoegde objectieve informatie. Aldus kan evenmin geloof worden gehecht dat hij dientengevolge in een militair kamp werd gedetineerd. Het volstaat verder niet enkel te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Voor zover de detentie al geloofwaardig zou zijn geweest, *quod non*, en daargelaten dat verzoeker inderdaad verklaarde dat hij gehoord had dat A. bij zijn oom was gegaan, is het niet aanvaardbaar dat verzoeker niet kan duiden hoe hij concreet is kunnen ontsnappen (gehoor p. 16), noch enige toelichting over de commissaris kan geven, temeer hij nog enkele dagen bij de commissaris verbleef vooraleer naar Europa te komen (gehoor p. 17), zodat niet kan worden gesteld dat verzoeker geen tijd had om dit uit te zoeken aangezien hij alleszins de gelegenheid hiertoe had.

3.4.2. Verzoeker stelt verder dat hij eerder in het verzoekschrift reeds aanhaalde dat de etnische spanningen in Guinee de laatste jaren meer geprononceerd zijn dan voorheen doordat dit door de verschillende partijen gebruikt wordt als politiek thema, waarbij verzoeker verwijst naar een internetrapport. Verder is ook hierboven reeds gebleken dat ook de Malinké-stam bevoordeeld wordt in de toekenning van de belangrijkste posities en jobs. Bovendien worden leden van de Malinké-stam aangespoord om leden van de oppositie uit te dagen en te intimideren. Het is in die context dat moet worden aangenomen dat het zeer aannemelijk is dat verzoeker geviseerd wordt door andere jongeren binnen zijn wijk Wanindara, aangezien verzoeker zich actief inzet om andere jongeren te winnen voor de UFDG, door andere het organiseren van voetbaltoernooien, het proper maken van de straten, etc. Verzoeker heeft de informatie dat zijn huis soms wordt bekogeld met stenen inderdaad van zijn buurjongen A. B., waarmee hij alles samen deed. Dit neemt echter niet weg dat leden van de Malinké-stam verzoeker viseren, zonder dat het hier om een georganiseerde etnische zuivering zou gaan, hetgeen bovendien nooit door verzoeker werd beweerd.

3.4.2.1. Daargelaten de vraag of een bekogeling van een huis met stenen en algemene "provocaties bij evenementen" een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag kunnen uitmaken, stelt de Raad vast dat verzoeker enkel stelt dat zijn oom (gehoor p. 17), waarbij hij in het verzoekschrift echter tegenstrijdig meent dat dit A. B. was, hem verteld heeft dat mensen van de Malinké stam stenen naar zijn huis hadden gegooid. Verzoeker meent dat dit burens zijn, doch kan geen enkele naam noemen van de stenengooiers (gehoor p. 18). De Raad betwist het bestaan niet van etnische spanningen tussen de Peul en de Malinké in Guinee, doch deze zijn niet van aard om de individuele asielzoeker vrij te stellen zijn persoonlijke vervolging te concretiseren en objectiveren. Verzoeker maakt niet aannemelijk vervolgd te worden omwille van zijn peul-etnie.

3.5. Verzoeker legde n.a.v. zijn gehoor reeds verschillende documenten neer: geboorteakte, UFDG-lidkaart, brief van de heer B. S. C. en de identiteitskaart en brief van A. B. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geen authentieke identiteitsdocumenten neerlegt en aldus in gebreke blijft zijn identiteit ondubbelzinnig aan te tonen. De fotokopie van een fotokopie van een geboorteakte is bezwaarlijk een onomstotelijk bewijs van identiteit. Verzoeker faalt aldus in zijn medewerkingsplicht en het gemak waarmee hij algemene informatie aanbrengt, staat haaks op de afwezigheid van elementaire en authentieke identiteitsdocumenten. Aangaande de overige documenten, verwijst de Raad naar de overwegingen in de bestreden beslissing, dewelke hij bijtreedt.

3.5.1. Verzoeker is na zijn interview nog in het bezit geraakt van een bijkomend document, namelijk een "Mandat D'arret" (vrij vertaald: "arrestatiebevel") d.d. 13 juni 2012, uitgaande van de onderzoeksrechter (zie stuk 3), zijnde de dag van zijn ontsnapping. Hieruit blijkt dat verzoeker onmiddellijk na zijn ontsnapping gezocht wordt door de Guineese autoriteiten.

De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarenboven is de kopie van slechte kwaliteit zodat ze evenmin volledig gelezen kan worden, laat staan dat de stempels kunnen geverifieerd worden. Verzoeker laat eveneens na te verduidelijken hoe en via wie hij precies in het bezit van dit document gekomen is. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Dienaangaande werd reeds vastgesteld dat verzoekers voorgehouden asielrelaas strijdig is met de bij het dossier gevoegde objectieve informatie.

3.6. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Daar waar verzoeker overigens verwijst naar Afghanistan, neemt de Raad aan dat dit een materiële vergissing betreft.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK